

Hüseyin TAŞDEMİR -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
27 Nisan 2021 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BARIŞ HEMEN ŞİMDİ

Dünyamızın hangi tarafına bakarsanız savaş var.Peki savaş durduk yerde mi çıkıyor bu savaşları çıkaranlar nerede yaşarlar,nasıl yaşarlar.Bu savaşçılara neden kimse karşı durmuyor,yoksa bunlar doğduklarında savaşçı olarak mı doğmuşlar bu savaşçıları kim yarattı.Asya toprakları kandan kurumayacak mı,ölen ve ezilen halklara bakıldığı zaman hep aynı fotoğraf karşımıza çıkıyor.

Hepsi asya topraklarında yaşayan müslüman.Ve aynı zamanda peygamberlerin çoğu bu topraklarda doğmuş olmalarına rağmen her nedense bu topraklarda yaşayan halkın yaşam standartları vasatın altında.Yaratıcıya inananların çoğu sefalet içinde yaşamak zorunda mı yoksa ?.

İRAN,İRAK,FİLİSTİN,AFGANİSTAN,SURİYE,KÜRDİSTAN dinlerin doğuşundan bu yana bu topraklarda barış oluşmadı hep savaşlar devam etti ve bu savaşlar'da birileri rant elde ederek öbür taraftan insanların ölümüne neden oldu.AFGANİSTAN'da insanlar açlıktan ölümler ARABİSTAN petrol bakanı beş yıldızlı otellerden kızının düğününü yapıp sonra üstsüz mavi yolculuğa açılırken toplantılarda ezan sesi geldiği zaman sessizlik emri veren sahtekarlar.HALEPÇE'de sekiz bin kürt kimyasal silahla katledilirken bütün dini bütünler,komşular Saddam 'a alkış tutuyorlardı.hamdolsun diyenler bütün aile bireylerini ABD'de okutmaya çalışırken yanı başında GAZZE'de binlerce maasum insanın öldürme emrini ABD'nin verdiğini bilmiyorlar mı ?

30.12.2008

Hüseyin Taşdemir

İNSAN

İnsan, Tanrı tarafında özü düşünölmüş ve bu öze göre yaratılmış bir varlık değildir.

Yani insan, kendinden önce gelen ve onu belirleyen bir öze sahip değildir.

İnsanın varlığını ya da doğasını, insan tarafından üretilen varlıkların yapısını açıklar gibi açıklayamayız.

Bir örnek verecek olursam insan bir icat meydana getirecekse önce onu tasarlar. Örneğin, bir köprü yapmak isteyen bir insanı ele alalım. Bu insan önce amacını belirler, ne için kullanılacağını tasarlar. Sonra proje aşaması sonra imalat ve yapım aşaması.

Köprünün meydana getirilme sürecine baktığımızda onun özünün, varoluşundan önce geldiğini görürüz.

Bu nedenle insanda durum böyle değildir. İlk bakışta insanın da bir yaratıcısının olduğunu yani Tanrının eseri olduğunu düşünürüz. Tanrıyı köprüyü yapan mühendis benzeri doğaüstü bir sanatkar olarak görürüz.

Böylelikle de Tanrının, insanı yaratırken neyi yaratmış olduğunu bildiğine işaret ederiz.

Oysa bana göre, insan bir öze, bir taslağa göre belli bir amaç gözetilerek yaratılmamıştır.

İnsan önce var olur, sonra kendisini nasıl yaparsa öyle olur.

Evrende kendi varlığını yaratan bir varlık vardır o da insandır.

Örneğin, ağaç, ağaçlığını kendi yapmaz; ancak insan, insanlığını kendi yapar, değerlerini kendi yaratır, yolunu kendi belirler.

19/05/2016

Hüseyin TAŞDEMİR

TAŞKIN BİR RUH

Geniş bulvarların nereye çıktığı umurumda bile değil. Doğduğum topraklardan uzak bir kentteyim Ve direğe asılmış ışığın aydınlattığı caddelerde yürüyorum.

Bir başka büyük kentte bırakmışım geçmişimi sanki. Ve hüzünlü bir rüzgar uğulduyordu yanımdaki ağacın dallarından.

Hatalarımı yanıma almıştım ve giyinmişim bütün günahlarımı. Ve sevaplarımla gülümsüyordum geceye.

Gelip geçen insanlar, o saatte bir adamın o ağacın altında ne yaptığını soruyordu kuşkusuz. Ama bunlar bir başka dünyaya ait şeylermiş gibi davranıyordu yalnız.

Hayatın doğrularıyla kafa bulmaya kalkmanın faturalarını hesaplıyordum gecenin içinde.

Kendine karşı acımasız davranmanın temellerine inmeye çalışıyordum..

Taşkın bir ruha sahip olmanın hayatta karşı duruşta ne anlama geldiğini çözmeye çalışıyordum.

Gerçek kimliğimle toplumun dayattığı kimlik arasındaki derin uçuruma gülüyordum.

Bazen de olmayan sabahları, tükenmeyen yeniden denemeleri düşünüyordum.

Yenilgilerden başarıya koşmanın içimin derinliklerinde neleri alıp götürdüğünü düşünüyordum.

Onca ayrılığın birinci dereceden faili olmanın hayatıma ne kattığını ve neleri aldığını düşünüyordum.

Başkası insanın cehenemidir diyen ustaya saygısını eksik etmeyen bir adam için ilişkilerin anlamını çözmeye çalışıyordum.

Kendimden kaçamayacağımı bir kez daha anladığım o gecede. Ve hesaplaşmayı bir başka geceye emanet ederek sokaktan yürüyorum.

Düşler topladığım yıldızları ve karanlık geceyi yalnız bırakarak. 29 Ağustos 2019

Hüseyin Taşdemir

KAÇAMAYACAĞIN BİR ŞEYLER VARDIR...?

Kaçamayacağıın bir şeyler vardır...

Kendi karakterine başkaldırmazsın.

Kendinle kavgayı sonsuza kadar sürdürmezsin. Pes edersin ve kendine gelirsın.

Sen istemezsen de böyle olur. Duyguların önderliğinde yaşaman gerekiyorsa hayatı öyle yaşarsın. Bundan kaçamazsın.

Kaçmaya kalkarsan da çok geçmeden kendini kandırıldığını anlarsın. Seveceğın, sevileceğın bir yer varsa içinde bulunduğın koşullar ne olursa olsun bir şeyler çeker seni oraya. Bundan da kaçamazsın.

Mutluluğın tanımını kendin yaparsın. Ve seni mutlu edecek acı bile olsa. Eninde sonunda gidip onu bulursun.

Duygularını tamir etmen gereken yerler de vardır. Bazen açık bir şekilde farkına varırsın o yerin. Bazen de sislerin ardındadır tedavi olacağıın yer. Bir şekilde oraya varırsın.

Yalın bir insan olduğun için, en eğitimsiz köylü kurnazın karşısında bile yenilgiye uğrarsın. İnsanların içinde taşıdığı kötülük tohumlarını çözecek bir yapın yoksa, geçmiş olsun.

Her kesi kendin gibi görür dertten derde sokarsın başını.

Ve özölürsün, insanların gülüşlerinin ardındaki kötülük tohumlarının gizini çözemezsin çünkü.

Ve gün gelir aklın başına gelir. Yaşlanmış olursun, geride koca bir yaşamışlık bırakmış olursun. Ve nerde hata yaptığını sorgulamaya girişirsin, ve şöyle bir sonuçla karşılaşırırsın.

Hata yapmadın aslında, sen hataydın zaten.

01.12.2019

Hüseyin TAŞDEMİR

KAYBOLMAK KOLAY MI?

Başımı alıp gitmek istiyorum yalnızca çeketimle kaybolmak. Belkide kayıp olduğu düşünölen eksikliği his edilen bir parçanın peşine düşmektir. İflah olmaz bir gezgin gibi kendinle olmaktır kaybolmak. Kendinle baş başa kalarak hesaplaşmaktır biraz da.

Dönüşü olmayan bir yolda yığıtçe adımlarını sıralamak tir kaybolmak.

Gemileri yakıp ardından da karşısına geçip bir kadeh rakı içmektir kaybolmak. Alışılmışlıklardan, bıktırıcı yıkıcı sorumluluklardan kendini arındırmak tanımlanan, bilinen ne varsa arkada bırakıp gidebilmektir, Kaybolmak. Bazen yeni bir kimlik peşine düşmek bazen de gerçek kimliği yaşayabilmek için tutulan yolun adıdır kaybolmak.

Uçurumların hemen yanı başından açan kardelen çiçeklerine uzanabilmek için çıkılan yolculuktur kaybolmak. Bedelini o kokuyu ciğerlerine çektikten hemen sonra ruhunu teslim etmek olsa da.

Bazen her şeyden hata kendinden bile bıkmamanın bir sonucu olur kaybolmak.

İnsanın uygarlık adına doğayla giriştiği amansız savaşın hayatı mahvetmesine daha fazla tanıklık ederek acı çekmeye son vermektir kaybolmak.

Bazen o ana kadar algılanamayan bir pencereden bakarak hayata gereğini yerine getirmektir, kaybolmak.

Bir aşk şiirinin mısrası olmak, bir aşkın bulutun yoldaşı bir büyük unutuluşun acıdan yapılmış taşlarla Abideleştirilmesidir kaybolmak.

Bazen herkes beklerken gitmek, bazen de kimseler beklemezken gitmektir kaybolmak.

Bazen bir katile bazen de tutkulu bir aşkla kaderini birleştirip aynı yerlerde farklı amaçlarla bulunmaktır kaybolmak.

Yazgılara meydan okumak dayatılan hayatları elinin tersiyle itebilmek, dünyanın adaletsizlik üzerine yaptığı dönüşlere isyan etmektir kaybolmak.

Sonunda hiç bir yolculuğa çıkılmasa da içinde yaşayabileceğin bir şato yaratabilmek için kendi içine dönmek tir kaybolmak.

Bir akşam vakti ay dedenin rehberliğinden uzun bir yürüyüşe çıkmak bir öğle vakti güneşin aydınlığından iyi yazılmış Mehmed Uzun'un yitık bir aşkın gölgesinde romanın satırları arasından, bakışların kayıp gitmesidir kaybolmak.

Velhasıl denilebilir ki derin insanların işidir kaybolmak.

Ardından kendini daha derin hissetmektir galiba, özlem gibi özlemek gibi!

Hüseyin Taşdemir

HAYAT AŞKTIR

İddia ediyorum dünyanın en zengin adamlarından biri benim.

Bankam,holdingim şirketlerim var. Bankamın adı aşk bank holdinglerime bağlı şirketlerin, fabrikaların üretikleri tek şey aşk.

Petrol zengini değilim, ama aşk zenginiyim. Petrol fışkırır gibi aşk fışkırır kalbimden.

Kimi zenginler paralarının hesabını bilmezler. Ben de aşklarımın hesabını bilmem. İnsana ve doğaya duyduğum aşkların hesabını tutabilecek bir muhasebeci doğmadı daha.

Bir kadına olan aşkım kadar tutkuludur doğaya da. Aşkım bir kuşa, bir çiçeğe, bir böceğe, şırıldayan dereye, atıştıran kara, yağan yağmura kısacası doğadaki her şeye. Aşk duymadığım tek şey ise para o nedenle rakı içecek kadar param olsun yeter diyorum.

Zaten kapitalizmi sevmememin nedenlerden biri de budur. Çünkü, paraya olan aşkın ideolojisidir.

Kapitalizm, para uğruna bozuk para gibi insanı da doğayı da harcar.

Savaşlar çıkartır dünyanın dört bir tarafında silah fabrikaları kurar daha fazla para kazanmak için. İnsanlar kendilerine zaman bırakmadan ha bire para kazanmanın telaşıyla didinirler.

Kapitalizm de kral da kraliçede paradır. Bu arada para çoğaldıkça çatışmalar'ın da dozu artar. Kadınlar hırpalanır duyguları örselenir, aşksız ve zorunlu olarak çocuk yaparlar. Aşksız yapılan çocuk ta doğaya ve insandan uzak olur.

Mutsuz kadın mutsuz çocuk demektir, mutsuz çocuk mutsuz gelecek demektir.

Velhasıl aşk hayattır hayat aşktır.

Hüseyin Taşdemir

TEDİRGİN BEKLEYİŞ

Belki çok beklemişiz birbirimizi, belki acıların süzgecinde geçirip öyle damlatmışız sevda damarlarını. Birbirimizin üzerine bundandır tedirginliğimiz. Ama bilirsin aşk sevmez tedirginliği, ya tam açacaksın yüreğini ya hiç yeltenmeyeceksin.

Bambaşka diyarların sakini başka başka yolların yolcusuyken nedir bizi karşılaştıran.

Bir anda hayatımızı değiştiren şey aşk elbete, aşkı bulmak zordur öyleyse kıymetini bileceksin. Aşkı bir kez buldun mu yapışacaksın yakasına. Ellerini bir an bile bırakmayacaksın.

Bir çiçek gibi sulayacaksın, büyüteceksin öyle uzaktan bakmayla yaşanmaz aşk.

Ruhunu adayacaksın düşündüğünde bedenini titreyecek ellerin terleyecek, yutkunamayacaksın, özlem tutuşturacak alev alev yanacaksın ayrılık fikri deli edecek seni.

Yokluğu aklına geldiğinde bir hançer yüreğine saplanacak, ağrısından kıvranıp kalacaksın, yerinde kalkamaz hale geleceksin

Düşünemeyecek konuşamayacaksın, hata ağlamayacaksın, seni seviyorum dediğinde yüreğinle yetmez gözlerinle de söyleyeceksin. Hiç bir şeyin önemi olmayacak, sana dokunduğunda kanın hızlı hızlı akacak, yüreğin deli gibi çarpacak, nefes nefese kalacaksın.

Bir tek gün bile bırakmayacaksın elini yanında olmasa da, aklında olacak.

Baktığın her yerde onu göreceksin sıradan olmayacaksın, aşk kaçağı değil aşk mahkumu olmalısın.

Şimdi bırakalım tedirginliği bir kenara kenetlensin ellerimiz .

Hüseyin Taşdemir

KORONA

Yorulduğum artık, konuşmaktan bile sıkıldım, eskiden beni inciten sözlere şimdi yalnızca kızıyorum. Bencil ve küstahlaşmış insanlar, derinleştirdi ruhumdaki acılarımı. Geceleri hüznle ay dedeye bakıyorum sessizce. Dışarıda korona virüs korkusu, ölüm kokusu, çevremizi sarmalamış, gözlerimi kısıp bakıyorum. Ruhum kendi kederiyle baş başa kaldı, yeni çiçek açmış ağaç gibi soğuk rüzgarlarla erken döktüm çiçeklerimi. Ama yine de kızıyorum gereksiz sözcüklere ruhum daralıyor. Yorulduğum artık, konuşmak bile istemiyorum. Hiçbir söylediğimize inanmıyorum. Kendi ırkımdan başka seviyecek ırklar olduğunu da biliyorum, kendi dinimden başka dinler olduğunu da biliyorum. Düşünmekten vazgeçmiyorum, düşüncelerimden vazgeçeceğime dinimden vazgeçerim. Düşüncelerimi inkar edeceğime ırkımı inkar ederim. Ama yine de öfkeleniyorum, kim bunlar, ne hakla dünyamıza virüs salgılıyorlar, herkesi korkuyla susmalarını sağlıyorlar. Dünya hepimizin içinde yaşadığı, küçük köy olduğunu da biliyorum. Ölüm sevgilimizden bile yakın bize. Şiire dönmeliyiz yeniden, içinde bulunduğumuz anı şiir tadında yaşamalıyız. Korkuları bir kenara atıp yeniden başlamalıyız. Körelmiş sevgilere yeniden hayat vermeliyiz. Ve yüksek sesle söylemeliyiz! Yaptığınız onca silahlar, insansız hava araçları, füzeler, tanklar, toplar hepsi hangarlarda çürümeye terk edilmiş. O silahlara harcanan emek ve paranın yarısını insana harcasaydınız, insanlık ölüme bu kadar yakın olmazdı. Ekolojiye saygılı olsaydınız insanlık bu kadar mutsuz olmazdı. Virüslerle mücadele etmenin yolu bilgidir, sevgidir.

Hüseyin Taşdemir

DİL BEYNİN GELİŞİM KAYNAĞIDIR

Dil denince yalnızca ses çıkaran, konuşan dil akla gelmez.

Dil aslında beynin uzantısıdır.

Yüz yıllarca bir dili yasaklarsanız, buyurun konuşun dendiğinde, hiç bir şey olmamış gibi konuşulmaz.

Yüz yıllarca yasaklamanın neden olduğu sonuçlarla karşılaşmanız kaçınılmaz olur.

Beyinle dil arasındaki ilişki üzerinden sayısız teoriler üretilebilir.

Dil hakkında düşündüğünüzde, şaşırır kalırsınız.

Her şeyden önce konuşulmayan dil unutulur, çünkü dil nankördür.

Ülkemizde dil yasaklanmıştır, ancak buna rağmen konuşulmuştur.

Yasakların gölgesinde bu konuşma, dilin ortadan kalkmasına yetmemiştir.

Ancak çok zayıflamasına neden olmuştur.

Kürtçe dilde yazma durumunu ise adeta ortadan kaldırılmış, silip süpürülmüştür.

Türkiyede Kürtlerin tamamına yakını, şöyle böyle Kürtçe konuşur. Ama, kürtçe yazabilenin sayısı çok az hata yok denilecek kadar azdır.

Dil, sanıldığı gibi ev ortamında, ya da bir kaç kişi arasındaki iletişimi sağlamaz.

Dil anlaşmak için okur yazar olmak gerek.

Bu kaşıktır, bu çataldır, bu ekmektir, bu sudur, biçiminde öğrenilmez.

Dil annelerin rahmindeyken annelerin söylediği ninnilerde, radyoda çalan bir ezgide, bir söylevden, bir meselden, bir hikayeden kısacası her şeyden gıdasını alarak beslenir.

Saydığım ve sayamadıklarımın birini tıkarsanız, dilin yaşam damarlarından bir kaçını kesmişsiniz demektir.

Bizim ülkemizde yapılan tam anlamıyla dilin yaşam damarları kesmek olmuş.

Sonra karşılaşacağınız kelimeler şaşırtır sizi.

Gelmişke, gitmişke, sevmişke, bakmışke haline getirirsiniz. Ve tüm olanlara rağmen bu gelmişke gitmişke sevmişke diye konuşmakta ısrar edenlerin inatlarındaki asil duruşlarını anlatamazsınız.

Siz ne düşünürsünüz bilmem ama, ben dünyanın en yetenekli insanların şairler olduğunu düşünüyorum.

Çünkü ancak yetenekli ve gelişmiş bir beyin kelimeleri gümüşçü ustasının gümüşü işlemesinden daha titizce işleyerek resim yapar gibi bir kurguda sunabilir kendini ve derdini.

Bir şairden abuk subuk bir konuşma, bir mesaj alamazsınız.

Bir filozoftan cümlelerin başı sonu beli olmayan bir sunum bekleyemezsiniz.

Bu tür örnekleri çoğaltmak mümkün ancak gereği yok.

Dil beynin uzantısıdır dediğinizden her şey anlaşılır.

Ancak dil beynin uzantısıyla kalmaz. Dil, beynin gelişmesinin en önemli aracıdır.

Hikaye yoksa, roman yoksa, tiyatro yoksa, folklor yoksa, gazete yoksa, bunları öğrenmek için okul da yoksa dil nasıl gelişecek.

En önemlisi, beyin nasıl gelişecek. Anlaşamamanızın sebebi bu olmasın...

11 Haziran 2020

Hüseyin Taşdemir

YAŞAM BİÇİMİM ÖZGÜR İRADEMLE İNSANA SAYGI

Bu dünyada hiçbir siyasi parti, ideoloji ve din tam anlamıyla beni kabul etmez.

Çünkü bende kendimi hiçbir dine, ideolojiye yakın görmüyorum.

İnancımı yaşamıma sentezleyerek yaşamaya çalışırım. Yaşam biçimim özgür irademle insana saygı, ideolojim de ekolojiye saygılı yaşamak.

Kimsenin savaşına dahil olmak istemiyorum artık, şeytanı taşlamak dahil...

Sizin deyiminizle ilk insandan başlayacağım, Adı Adem, rivayete göre hafif sebeplerden dolayı evinden kovuldu yani cennetten.

Havva ile sevişti, çocukları oldu, Habil ve Kabil... Bilinmeyen bir sebepten ve işleniş biçimi hala çözülmeyen bir cinayetle Kabil, Habil'i öldürdü ve ölüm icat oldu...

Kabil ölümü buldu, insanlar üzerinde çalıştı. Ölümü sistemli hale getirdiler.

Daha fazla öldürmek için makineler icat ettiler. (Silah)

Sonra sonu "izm" le biten ne olduğu kolay kolay anlaşılmayan ideolojiler bulundu, ve denek gibi yaşamlarımızdan denediler.

"izm" lerimizi beğenmeyenleri kınadık, yine "izm"lerimiz için birbirimizi öldürdük. Ölümleri coşkuyla anlatınca yetmedi öldürmeye zafer dediler. Başkası o an kıyım diyordu.

Zamanla öldürenlere kahraman dediler, kahramanlar çoğalmaya başladı.

Farkında mıyız bilmiyorum ama bir şeyler ters gidiyor. Çocuklar yani savaşınızın farkında olmayan çocuklar ölüyor.

Ölen çocukların ırkını bile soranlarınız olmuştur. Kürt mü-Türk mü-Arap mı-Ermeni mi, bilinçli bir şekilde

ideolojileriniz uğruna çocukları dövüştürüyorsunuz.

Sonra birine terörist annesi diğeri için şehit annesi diyorsunuz.

Aynı duyguyla akıyordu göz yaşları, ırk yoktu çünkü, mezhebi, dini, dili yoktu annelerin, anneler için en büyük vatan evlattı...

Vatan sağ olsun deseler de anneler için en kutsal vatan evlatlarıdır.

Şimdi; biraz Anne olun, dokuz ay karnınızdan taşıyın sancı çekerek doğurun, öz kaynağınız sütünüzle besleyin, canınızdan can katın, büyütün saçlarına şekil versin, ılık çalsın, makyaj yapsın, tam sevdalanacağı zaman, sonra birileri çıkıp seçsin onu, bizim için savaşacak desin, alsın sonra başka biri gidip onu vursun, ölsün, ben sonra gelip size ideolojinin haklılığını veyahut toprak müdafaası diyeceğim.

Beni anlamak için ne kadar gayret göstereceksiniz veya söylediklerim içinizdeki ateşi ne kadar söndürecek.

Aslında çocuğunuzu seçerek sizi de seçmiş oldum. Ama siz bunu fark etmediniz.

Güdüsel olarak çocuğunuzu tutarsınız.

Sizce bir annenin ideolojisi var mı varsa nedir?

ÇOCUĞU...

Şimdi söyleyin bana Adem 'den bu yana ilk Kürt kim, ilk Türk kim, ilk Arap kim, ilk Ermeni kim?

Birbirine sarılmak, öpüşmek, sevgili olmak, buna engel olan ne?

İdeolojileriniz mi?

İrkiniz mi?

Eğer engeliniz bunlarsa, ırkınız da ideolojiniz de yerin dibine girsin.

17 Ağustos 2020

Hüseyin Taşdemir

MÜJDELER OLSUN

Müjdeler olsun;

Başkan gaz bulmuş, halk ucuza gaz yakacakmış,
hem dolar neymiş, bundan böyle milli gaz.

Başkan gelecek vaadi tükürüyor yine yurttaşın gözüne.

Ölüme giden Avukatlar için eylem yapan eylemcilerin oturdukları
kaldırım taşlarını söküyor, Bakırköy belediyesi.

Bu ne biçim yüzsüzlük ki hala barış diliyoruz.

Ben Buca cezaevi duvarına çizdiğim taburede,
yine çizdiğim Murat nehrine karşı oturuyorum.

Umut mu, zerresi kalmadı, malum kaçak çay da yok.

Bir daha mı geleceğiz lan,

bu kadar yol gelmişken,

Tvler pembe diziler yayınlıyor, halkı uyutmaya,

Beyaz tv de ekonomi uçuyor.

Nihat doğan Kürt sempatizani olmuş ama,

bu defa ağlamadı,

haydi Nihat'a sempati duyalım.

twttir da paylaşalım,

olmazsa Face/*oktan paylaşırsak patlar gider,

daha ne yapalım.

Yoksa başkanlar yine nükleer enerji kusacak,

Karadeniz'de selden ölenleri suçlayacak.

HES/ beyini karşıma getir diyecem ama,

bende dolar olmaz ki.

Hay sizi çeken yer çekimini si....m

diyecem ama,

hala bilinç altım seksen öncesi devrimcilik.

Ona ne demeli.

23 Ağustos 2020

Hüseyin Taşdemir

ORTADOĞU COĞRAFYASINDA YAŞAYAN HALKLAR

Ortadoğu coğrafyasında yaşayan halklar birlikte yaşamayı őđrenemedi.

Birlikte yaőama erdemine eriőemedi. Srekli kendi içinde kavga eden kendi içinde bađıran, çađıran, őfke dűzeyi sürekli űst seviyede tutan bir toplum.

Toplumların modernleőmeleri çok para kazanmalarıyla ilgili deđil. Çok para kazanmak ya da az para kazanmaları insanın iç dűnyasını etkilemiyor. Yalnızca statűleri deđiőiyor.

Çok para kazanıyorsa pahalı bir araba alabilir, az para kazanıyorsa toplu taőıma aracı kullanır.

Ancak, bellekteki veriler deđiőmiyor. Çünkü insanların arasındaki iliőikleri őekillendiren para değil.

Esas olan insanların duygu durumları ve içinde buldukları yaőam Őartları, içinde buldukları yetiőme tarzları, nasıl bir kűltűrden geliyorlar, nasıl bir çocukluk yaőamıőlar, genlikleri nasıl geçmiő. Genliklerini őzgűrce yalayabilmiőler mi?

Kaygıları nelerdir?

Gelecekle ilgili planları nelerdir?

Ne tűr kaygılar yaőıyorlar?

Hayatta öncelikleri nelerdir?

Bűtűn bunları sorgulamak için kűltűrel altyapısına bakmak gerek.

Kűltűr dűnűőmelerinden etkin gűler vardır.

Örnek, din gibi veya sonu izim ile biten kavramlarla insanların yaşam kalitesini etkiler.

Eđer toplum kűltűrűn ne anlama ve iőlevi ne olduđunu tam anlamıyla bilmiyorsa vay o toplumun haline. Ki içinde bulunduđumuz toplum kűltűrűn iőlevini bilmediđini dűőűnűyorum.

Çünkü, kűltűr kavram olarak herkesin diline yapıőmıő, fakat içerik ve uygulamada gűrűnen bir Őey yok.

Çünkü insanlar sorgulamayı beceremiyor. Oysa sorgulamayan toplumlar geliőemezler. Ancak dinler, sorgulamayı yasaklamıő.

Dinlere gűre insanın kaderi insan doğmadan yazılmıőtır. O nedenle itaatkar bireyler ve dolayısıyla itaatkar toplumlar ortaya çıkmıő.

Bundan dolayı kűltűr'ű de ahlak'ı da sorgulamadan, bilmeden yaőamını sűrdűrűyorlar.

Bu nedenle birlikte yaőama erdemine ulaőamıyor.

Peki dinlerin amacı nedir?

Temelde ahlak dűzeyini yűkseltmek ve insanların yaőam standartlarını iyileőtirmek.

Ancak dindar toplumlar ne kadar ahlaklı ona bakmak gerekir.

Eđer kendimizi ahlaklı gűrűyorsak o halde yaőadığımız sorunların sebebi nedir?

Eđer kendimizi ahlaklı gűrműyorsak o halde dinler neden var ?

Bu cođrafyada yaőayan insanların çođu yaőamı boyunca tek bir kitap okumamasına rađmen kendisini çok bilgili gűrűyor.

Yetkin ve dođru dűőűndűđűnű dűőűnűyor.

Davranıőlarımızın ve inançlarımızın doğru olduğuna eminiz.

Dolayısıyla bizden sonraki kuőaklara bizim gibi olmaları arzusuyla onların űzerinde yaptırımlar ve formatlar uygulamaya çalıőıyoruz.

Biz iyi bireyler deđilsek iyi bireyler yetiőtirmemiz műmkűn deđil.

özűm nedir diye sorarsanız ?

özűm, gelecek kaygısı olmadan, cehennem ateőinde yanma korkusu olmadan, fikri hűr vicdanı hűr bireyler yetiőtirmek ve bu őzgűr bireylerin yaőayabileceđi ortamlar hazırlamak gerekir.

Aksi taktirde dűngű devam eder.

Korkulardan arınmıő çocuklar bűyűmeli, endiőesiz gençlik geliőmeli.

Ve bu gençlik kendi geleceđini gűvenle kurmalı, ve őzgűr dűőűncelerle kendisini ifade etmeli.

Ancak, bu dűőűncelerin karŐısındaki engel stabil durumlarını korumaya çalıőan, ve aydınlanmayı istemeyen gűler tarafından imha ediliyor.

Peki nasıl kurtulacağız bu karanlık zihniyetten?

Elbette eğitimle. Ancak, eğitimi de tam olarak anlamıyoruz galiba.

Őyle ki eđitim ikiye ayrılır. Őrgűn eđitim ve yaygın eđitim.

Őrgűn eđitim belidir. Devletin bűrokratları bir araya gelerek devlet gűzűyle ve devlet akıyla műfredat programı hazırlar.

Műfredat belidir, izelgesi belidir programlanmıő makina anlıyacađınız.

Ama yaygın eğitim, çocuğun okul dıŐında geçirdiği zamandır, yaőamdır.

Őrgűn eđitimin amacı bilgi depolamaktır, bilgi vermektir.

Fakat yaygın eđitim aileden, sokaktan, gűrűp yaőadığı her Őeyden alınan eđitimidir.

Bir örnek vermek istiyorum, uyuőturucu kullanmak insan yaőamına zararlı olduğunu aktaran bir bilgidir.

Ancak bu bilgiye sahip olmasına rağmen milyonlarca uyuőturucu kullanan insan varsa o halde bilgi tek başına iőe yaramıyor.

Eğer iőe yarasaydı kimse uyuőturucu kullanmazdı.

Çünkü her şey yaygın eğitimle başlıyor, öğrenmişliklerle yaşam devam eder ve şekillenir.

Hayata dair ne varsa yaygın eğitimle öğrenilir.

Mutluluk öğrenilir, sevgi öğrenilir, endişe öğrenilir, açlık öğrenilir, sabır etmek öğrenilir, çaresizlik öğrenilir en önemlisi korku öğrenilir.

Bu coğrafyada en belirgin duygu korkudur.

Çünkü bu coğrafyada yaşayan insanlar travmalar yaşadığına inanıyorum.

Çünkü kime sorsan korkusuz olduğunu ve çok cesur olduğunu söyler.

Ancak tamamen soyut bir söylemden ibarettir. Donkişot misalı yel değirmenleriyle çarpışan bir ruh halı var toplumda.

8 Ekim 2020

Hüseyin Taşdemir

ÖTEKİ'Yİ TANIMAK

Öteki'nin tarihi, insanlığın tarihiyle başlar.

İnsanın kendini tanıma süreci aynı zamanda ötekiyi tanıma sürecidir.

Kimdir öteki?

Öteki'nin kim olduğuna ilişkin bir çok yorum yapılmıştır. Felsefeden psikolojiye edebiyattan siyaset bilimine kadar birçok çalışma ötekinin kurgulanışı ve anlamı üstüne odaklanmıştır.

En somut şekilde biz olmayanın kişileştirilmesi olan öteki birçok nitelendirmeyi de bünyesinde barındırır.

Öteki'yi anlamak mümkün mü?

Dünya siyasi ve savaş tarihinde baktığımızda bu soruya olumlu cevap vermek mümkün görünmüyor.

Çünkü savaşın tarihinde ne yazık ki insanlığın tarihiyle yaşıt. Bütün eski dinler, inanışlar, öğretiler insanı anlamayı, insanlığı yüceltmeyi merkeze alırken, nasıl oldu da insanlık tarihi savaşlar, katliamlar, soykırımlar tarihi oldu?

Sanırım insanlık ötekiden önce henüz kendini anlayamadı, tanıyamadı.

Coğrafyalar, etnik kimlikler, diller, zenginlikten ziyade ötekileştirmeye mazeret olan etmenler olarak kabul gördü toplumca.

Mazeret diyorum çünkü insanoğlu ne doğduğu coğrafyayı ne ırkını ve ne de dilini seçme özgürlüğüne sahip. Çoğu zaman dinini bile, kaçımız müslüman bir coğrafyada değil de başka dine ait bir toplumda doğsaydık bugünkü inancımıza sahip olurduk?

Peki, insanın elinde olmayan özelliklerinden dolayı onu kınamak, yok saymak hatta yok etmek nasıl izah edilebilir? Anlamak, yakınlaşmaktır. Anladığımız kadar yakın anlamadığımız kadar uzağıdır her şeye. Sanırım ötekiyle en büyük sorunumuz onu anlamamaktan geçiyor. Veya anlamak istemememizden.

14 Aralık 2020

Hüseyin Taşdemir

ÜRETİCİ OLAMAYANINCA UYDURMACI OLUR

Üretici olmayan toplumlar, uydurmasyon ve dedikodu yapmayı çok severler. En iyi uydurdukları şeylerin arasında tarih önemli bir yer tutar.

Kimi ecdat diyor, kimi ata diyor, ecdat dedikleri halifeler, padişahlar, at sırtından inmeyen padişah dedikleri hemen hemen hepsinin dedesinin Hıristiyan olduğunu hata bir kısmının da papaz olduğunu biliyorsunuz değil mi?

Kanuni'nin dedesinin adını kaç kişi biliyor?

2. Beyazıd diye öyle biliyorum edasıyla gülümsemeyin, o babasının babası, annesinin babası kim?

Peki, halife efendilerin sarayı Topkapı'nın bahçesinde neden bir kilise var?

Peki, ecdat denilen Osmanlı'dan önceki ecdatlar kimler?

Osmanlı kim?

Osmanlı'nın kayı aşiretinden çıktığını biliyorsunuz değil mi, kayı aşireti hakkında kim ne biliyor?

Çok fazla bilginiz olamaz. Çünkü tarihte de fazla bilgi yok. Kayı aşiretinin varlığı bile kuşkulu.

Biraz geriye gidelim. Osmanlı 1299'da kuruldu, Türkler Anadolu'ya 1071'de geldiler.

Türkler kim sorusunu sormadan başka soruya geçelim.

Bugün Türk olduğunu söyleyen kaç milyon olduğunu tam bilmiyorum. Bu insanlar Alparslan'la birlikte gelen Türklerin özbeöz çocukları mı?

Peki o dönem Anadolu'da yaşayan Bizanslar'ın, Ermeniler'in, Rumlar'ın, Kürtler'in çocukları hiç olmadı mı?

Nasıl oluyor da, ecdat sadece Türkler ve müslümanlar oluyor?

Ecdatlar arasında Bizanslılar yok mu?

Kahpe Bizans demek neden ecdata hakaret sayılmıyor?

Nedenini söylüyeyim, tarihi uyduruyorlar. Kendilerine Türk ve müslüman bir tarih yazıyorlar. Anadolu'nun bütün halklarını ve Bizans'ı yok sayıyorlar.

Sanırsın ki hayat Anadolu'da Alparslan'ın ordusuyla başladı. Tarihi böyle uydurmaya başlayınca her şeyi uyduruyoruz.

Oysa Alparslan Malazgirt'ten girerken Kürtler orada yerleşik bir halktı ve Kürtlerin yardımlarıyla Anadolu'ya yerleşebildiler.

Osmanlı padişahları da başka bir uydurma konusu.

İktidara gelen her iktidar kendine göre tarih uyduruyor.

Muhafazakarlar göre osmanlı padişahları at sırtından inmeyen, öpüşmeyen, sevişmeyen, başını duadan kaldırmayan piri faniler.

Halife 2. Selim'in lakabı sarhoş Selim 4. Murat içkiden öldü.

Siz halifelerin payitahtı İstanbul'a gelen içki miktarını hiç merak edip araştırdınız mı?

O zamanın kayıtları vardır. Yapılan içki ithalatının ne kadar olduğunu merak ediyorsanız bakarsınız.

Halifelerin haremeleri kadınlarla doluydu. O haremdeki kadınlardan sadece biriyle mi oldu padişahlar?

Havuz alemleri yapmadılar mı?

Hadı iç oğlanlar meselesini hiç karıştırmayalım.

Bazı devletlerin resmi tarihi vardır, her toplumun tarihi utançlarla dolu olduğu dönemleri vardır. Kimi devletler, utanç duydukları kısmını değiştirir kendine göre bir tarih uydurur. Kimi devletler ve halklar da tarihleriyle yüzleşerek yalanlardan arınarak yaşananları olduğu gibi aktarır ve yalansız yaşayan bir kuşakla gelişir ve değişir. Dolayısıyla bilimsel ve evrensel eğitimle doğaya katkı sunarlar.

DÜNYA NİYE VAR

Dilan; üç yaşındayken bana bir soru sormuştu, yarım yarım konuşuyordu, baba Dünya niye var?
Bir bebeğin bile sorabileceği bu basit soruya cevap verebilecek tek bir kişi dahi yok, bu sekiz milyar insanın içinde.
Bu sorunun karşısındaki sonsuz sessizliğimiz, aslında bütün çaresizliğimizi koyar ortaya.
Dünya niye var bilmiyoruz.
Biz niye varız onu da bilmiyoruz.
Her şeyin bir amacı bir nedeni olduğuna inanan bir düşünme biçimimiz var, ama hayatın ve kendi varlığımızın amacını bilemiyoruz.
Kendimiz hakkında sorduğumuz niyeyle başlayan her soru aslında hayatı anlamsız bir şakaya çeviriyor.
Yeryüzündeki her varlık bir çemberin tamamlayıcı parçası olduğunu biliyoruz.
Dünyadaki bütün canlılar bir şekilde birbirlerini yok ederek bu çemberin dönüp durmasını sağlıyor.
Ama bu çember niye var?
Dünya niye yaratıldı?
Dünyayı kim yarattı?
İnsanlar niye yaşıyor?
İnsan denilen varlık bir virüs mü?
Dünya hangi evrensel çemberin parçası?
Ya da parçası mı?
Dünya olmazsa kainatta ne eksilir?
Bunları bilmiyoruz.
Belki de bir şey eksilmezdi.
Belki de kos koca bir sistem çökerdi.
Bütün kainat, dünyadaki gibi bir çemberi oluşturan parçalardan mı oluşuyor?
Her gezegen çemberin bir parçası mı?
Niye civardaki gezegenlerde hayat yok peki?
En azında bizim bildiğimiz türden bir hayat niye yok oralarda?
Çevremizdeki gezegenlerde olmayan insanlar niye dünyada yaratıldı?
Bunların hiç birinin cevabını bilmiyoruz.
Dünyamızın içinde bulunduğu uzayı da tanımıyoruz.
Bundan bin yıl evvel insanlar için okyanuslar neyse bugün de uzay bizim için o.
Sorulmayan ama hepimizin içinde varlığını sürdüren bu niye sorusunun cevapsızlığı sanırım bütün insanlığı aynı şekilde garip bir ezikliğın kurbanı yapıyor, hepimiz bir anlamsızlığın parçası olduğumuzu gizlice düşünüyor ve kısa hayatımızın neredeyse tümünü aslında bir anlamımız olduğunu kanıtlamak için harcıyoruz.
Niye var olduğunu bile bilmediğimiz bir dünyada niye var olduğunu bile bilmediğimiz kısa bir hayatı sürdürürken, hiç durmadan kendimizi kanıtlamaya çalışmamız hep ne kadar önemli olduğumuzu sözlerimizle ve tavırlarımızla anlatmaya çabalamamız hep gücümüzü göstermeye uğraşmamız belki de içimizi kemiren bu anlamsızlığımızı saklama gayretidir.
Dünyanın niye var olduğunu bizim niye yaratıldığımızı bilseydik, yine aynı insanlar mı olurduk, yine aynı şekilde mi davranırdık?
Pek sanmıyorum.
Bu nedensizlik bizi mahvediyor bence.
Bu nedensizlik bizi bu kadar vahşi yapıyor.
Niye yaratıldığını bile bilmeyen, ayrıca bunu bilmediğini bilecek kadar da gelişmiş bir canlı turu, zavallılığını kendi gözünden gizlemek için debelenip duruyor.
Neye yarar o debeleme?
Bir virüs gelir sekiz milyar insanı rehin alır.
Ve bir bebek gelir dünya niye var diye soru sorar.
Sekiz milyar insan cevap veremez sessizlikten taş kesilir.

2 Aralık 2021

Hüseyin Taşdemir

ŐİİRLERİMDE HİKAYELER ANLATARAK YARA SARARIM

Őiirlerimde hikayeler anlatarak yara sararım.

Yaraların izini sürerim... Çünkü yara kendini gizler! Sır sahibidir o.

Görebilene açar kendini, yarasını gösterir.

Göremeyene ise dünyasını kapatır! Yaranın sırrını şiir açığa çıkarır tel tel, satır satır, hece hece... şiir acının yarasına, hayatın merkezi olan sokaklarda kavuşur, adım adım; seslerin izlerine, dünyanın kokusuna, gözlerin ferine odaklanarak.

Bunların içinde yaranın kaynaklarını bulur; ailenin babasını, çocuğun sevgisizliğini, annenin/kadının binlerce yıllık yalnızlığını ve terkedilmişliğini doğuranın hangi türden olursa olsun yaratan o olduğu bir yerde, ve bir zamanlarda unutturulmuş gibi, haykırır adeta.

Şiir bunları yaparken kimi zaman işaret eder, kimi zaman gizler, kimi zaman da içinden geldiği gibi açıkça söyler. şiir her anlattığı gerçektir, hayal olsa bile... şiir aslında kendi sırrını da kendi içinde barındırır. Bu sırrın kaynağı da sokaktaki mahallelerin karanlıklarındaki ananın çocuğundan, çocuğun anasından koparılmışlığından hayatın derin labirentlerinden ve nihayetinde yaşadığımız coğrafyada dini inançların erkek egemen bir zihniyetten kaynaklı olduğunda duygunun erkekleşmesinden kaynaklanır, bu erkeklerin çoğu kadınlardan korkar, ancak korkaklığını da gizler.

22 Şubat 2021

Hüseyin Taşdemir

KARDELEN ÇİÇEĞİNİN GÜNEŞE MEYDAN OKUYAN BAKIŞINI SEVDİM

Karları yırtar yırtar, güneşe meydan okuyan kardelen çiçeğin umudunu sevdim.
Tebessümle daha yeni açmış bir kır çiçeğine dokununca da mutlu olabilirim.
Ama hayatı güvenle yaşayabileceğim dostlar bulmayı beceremedim.
Kendim gibi yaşamayı başarabileceğim bir şato inşa ettim içimde.
Ancak o kadar çok çatlak var ki, sızmaları engelleyemedim.
Yine de kendi şatomun mutsuzluk sızan pencerelerinde, sevdaya dair şiirler yazmayı sürdürdüm durdum.
Bazen adını koyamadığım mutluluk yollarında kayboldum, bazen de yalancı sevdaları konuk aldım içimdeki şatoya.
Bu yalancı sevdalar daha da çok üzdüler beni.
Taşıyamayacağım kadar sorumluluk yükledim kendime...
Hata yaptığımdaysa affetmediler beni.
Konuklarımın beni anlamalarını bekledim, muhteşem bir hata daha yaptım.
Severek içten sevdim, pazarlıksız sevdim.
Ancak, içimde yaratığım şatomda sevdaya dair yazdığım şiirler yağın yağmurla ıslandılar, silinip yok oldular.
Muhteşem bir hata daha yaptım, insanlara güvendim.
Sokak kedilerine tekme atan insanların yaşadığı bir ülkede şiir gibi yaşamaya kalktım.
Ben sonbaharları sevdim.
Olgun sevdalara yataklık etiği için sevdim.
Ben her an özleyebileceğim kadını sevdim.
Ben daha çok masum günahları sevdim.
En dehşetli hazların ardından girilen günahların vicdana yapacağı baskılarla boğuşulması gerektiği için.
Ben acı çeken insanları sevdim.
Acılar onları olgunlaştırıp daha iyi insan haline getireceğine inandığım için.
Ben kalabalıkları değil, yalnızlığı sevdim.
İçimdeki benle rahatça sohbet etmemi sağladığı için.
Ben belirsiz endişeyle, karmaşık hüzünlü bakışları sevdim.
Taşıdıkları büyük bir yürek ve derin vicdandan süzülüp geldikleri için.
Ben parlayan bir güneşten daha çok ay dedeyi seviyorum.
Kuşların cıvıltısına, dalgaların melodisine, anasonun kokusuna, beynimdeki kişiliklerin uyumuna ve ruhuma anlam katan o sihirli geceleri yarattığı için.
Ben derinlikleri sevdim.
Yaşamın sırları mutlulukların ipuçları o derinliklerde bulunduğu için.
Ben daha çok uçurum kenarlarında açan yaban çiçeklerini sevdim.
Kokusunu içime çekerken uçurumdan düşme ihtimalini bildiğim için.
Ben daha çok binlerce kelimedenden ziyade beden dilini sevdim.
İçinde yalandan eser barındırmadığı için.
Ben daha çok bilinen yaşamların yerine bilinmezleri sevdim.
Bilinmezlerin içinde sürprizlere her zaman yer olduğunu bildiğim için.
Ben daha çok geceleri sevdim.
Ruhumum en derinliklerinden yatan özelliklerimi gözlerimin önüne serdikleri için.
Ben hayalleri daha çok sevdim.
Hiç bir gücün hayallerime kelepçe vuramayacağını bildiğim için.
Ben güvenin yerine özgürlüğü daha çok sevdim.
Güvensizliğin içinde bile özgürlüğün bana daha çok yakıştığına inandığım için.

19 Nisan 2021

Hüseyin Taşdemir